

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀπαμεινύμενοι οἱ δύο ἄνδρες οἱ μετὰ τῆς χριστοῦ παρουσίας συγγραφεῖς παρ' ὑμῖν γεγενηότες Φίλων ὁ θεωρητικὸς ἄνθρωπος, καὶ Ἰωσήπος ὁ ἱστορικὸς τῆς ἰσραηλῆων ἱστορίας. ὁ μὲν πᾶσαν χεῖρὸν πλὴν παλαιάν, εἰς ἀλληγορίαν τρέπων, ὁ δὲ ἀφ' ἑρμηνείας γράφων, τὰ μὲν ἀμύθητα τοῦ νομοῦ ἐξείλετο, τὰ δὲ, ἀλληγοροῦντος μετὰ σεμνότητος ὅσα δ' ἐξ εὐθείας λέγειν ἴσως σιωπῆσαι ἠέλει, τὰ δὲ ῥητῶς ἐμφανίζοντας. εἰ μὲν γὰρ περὶ ἐνέγκοι μὲν περὶ ἱερῶν ἱστορίας τοῦτο ἐπισημασάμενος παρερμηνεύσει καὶ περὶ τῆς ἀποστολικῆς οὐκ ὀκνήσει. εἰ δ' ἀποστολικὰς ἀποφάσεις τε, καὶ ἀποδείξεις, καὶ ἐρμηνείας, περὶ γράψασθαι τολμήσῃ δισεβῶς. τὰς δὲ τῆς παρ' αὐτοῖς δοξασιῶν σοφῶν μαρτυρίας περὶ γράψασθαι, οὐκ ἂν εἴη δίκαιοι.

Ερμογένει ἑπισκόπῳ. κ.

Τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἡ ἱερωσύνη ὡς περὶ μέσην καὶ θεσπικὴν, ἵνα τῆν μὲν θεοσέβειαν, τῆν δὲ μεταβλητὴν ἐργασίαν κρείττονα. εἰ τις λοιγαροῦ ταύτης μείζον φρονεῖ, ἢ δὲ φρόνησιν ἔχειν μοι δοκεῖ.

Τῷ αὐτῷ. κα.

Οἱ ἄγιοι, ὡς σφώτατε, τὰς ἑσπερῆς ἀρετῆς τῆς κινδύνων ἑσπερολας, ἐφόδιον μείζονος εὐδοκμήσεως ἔχουσιν.

Ἰσιδώρῳ διακόνῳ. κβ.

Ὅπως ἵνα καὶ ἐναργεῖ περὶ δεῖξιματι γρηγορήσῃ. Ἱερουσαλήμ. ὅτε μὲν τῆν θεῖαν συμμαχίαν ὄπισθεν, ὁρβὴν ἐσώσθη ἀπονητὴ καὶ ἀναμακρῆ τὰ τροπαία ἴσθι. ὅτε δὲ ταύτης ἀφ' ἧς τὸ ἐπιλυτῆσαι κατ' αὐτῆς, ἐσέρητο, πῦρ πολέμιον αὐτῶν ῥαδίως ἐκλίεν. ἔπειτα καὶ ψυχὴ, ὅταν μὲν τῆν ἀνθεν ῥοπήν δι' ἐπιθεῖαν τροπῶν περὶ φερόγηται, ῥα-

Christi aduentum apud vos literarum monumenta condiderunt, nimirum Philo contemplator egregius, & Iosephus insignis historicus: ille, dum vniuersum penè vetus instrumentum ad allegoriam trahit, hic dum ad hunc modum loquitur: Legislatore alia commodè ac scite innuente, alia cum grauitate allegorico sensu exponente, ea denique omnia, quæ rectè ac planè dici vtile erat, ad literam indicante. Nam si propheticas voces, quibus id confirmetur, proferamus, eas peruersa interpretatione intorquere ac deprauare minimè videbuntur. Atque item si Apostolicas sententias, & demonstrationes atque interpretationes, eas impiè reiciere, haudquaquam dubitabunt. At eorum, qui apud ipsos sapientiæ atque doctrinæ existimatione floruerunt, testimonia ab ipsis repudiari, haud profectò æquum fuerit.

Hermogeni Episcopo. 20.

Inter diuinam & humanam naturam sacerdotium velut medium interiectum est, vt illam colat atque obseruet, hanc autem in melius commutet. Quocirca si quis eo sublimiùs sentit, ne metis quidem & prudentiæ particeps esse mihi videtur.

Eidem. 21.

Viris sanctis, sapientissime vir, grauissima quæque pericula, quæ virtutis causa adeunt, maioris gloriæ materiã præbent.

Isidoro Diacono. 22.

Quemadmodum Hierusalem (vt perspicuo exéplo vtat) cum diuino auxilio munita & armata erat, recta stans citra laborè & cruorem trophæa staturabat, cum autem hac, propterea quòd aduersus eã insaniisset, sese spoliabat, hostilium flamma eam nullo negotio prosternebat: eodem modo anima quoque, si diuina ope propter morum constantiam ac modestiam septa &

HN iij